

Λ Α Ο Σ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ

Ἐτησίᾳ δραχμὰς. . . . 8.
Ἑξάμηνος » 5.
Ἐξωτερικοῦ ἑτησίᾳ φράγκα 10.

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΠΟΛΙΤ. ΦΥΛΛΟΝ

5 ΛΕΠΤΑ 5

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΚΑΒΕΙΩ

Ἐν τῇ α΄ σελίδι ὁ στίχος λεπτά 50.
Ἐν τῇ β΄ καὶ γ΄. » » 30
Αἱ Εἰδοποιήσεις εἰς τὴν δ΄. » 15
Τιμὴ ἑκάστη προηγεμ. φύλλου » 20

ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΟΥ Κ. ΘΕΟΤΟΚΗ

Μόλις φθάσας εἰς Ἀθήνας ὁ κ. Θεοτόκης ἔσχε μακρὰν μετὰ συντάκτου τοῦ «Ἄσπεως» συνέντευξιν, καθ' ἣν προκλήθεις, ἀνέπτυξε τὸ νέον πολιτικὸν πρόγραμμα ἐπὶ τοῦ ὁποίου θὰ ἐργασθῆ τὸ Τρικουπικὸν κόμμα.

Τοῦ φύλλου τοῦ «Ἄσπεως» ἀναρπαστοῦ γενομένου παρὰ τῶν ἡμετέρων συμπλιτῶν, περιοριζόμεθα μεταφέροντες τὰς ἐξῆς περικοπὰς, ἐξ ὧν ἀποδεικνύεται ἡ εὐκρίνεια τοῦ διαπρεποῦς πολιτευτοῦ μας.

Κατ' ἀρχὴν μὲν ἀποκρούσας ὡς ἀκαιρον τὴν ἀνακίνησιν τῆς ἀρχηγίας τοῦ Τρικουπικοῦ κόμματος, ἐδήλωσεν ὅτι δὲν ἦτο διατεθειμένος ν' ἀναδεχθῆ τὸ ἀξίωμα τοῦτο σήμερον, ἰσχυρίσθη δὲ ὅτι θεωρεῖ ἐν πρώτοις ἀναπόφευκτον τὴν συντέλειαν τοῦ συμβιβασμοῦ ἔστω καὶ διὰ θυσῶν τιῶν ὑλικῶν καὶ ἠθικῶν.

Ἐπὶ ἀπόδειξιν δὲ τῆς ἀνάγκης τῆς ἀμέσου ἐπιτεύξεως τοῦ συμβιβασμοῦ ἔφερε τὸ πρόσφατον Κρητικὸν ζήτημα κατὰ τὸ ὁποῖον Κυβερνήσεις, ὑπουργοὶ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ τύπος ἡμισπίσημος ἐναμίλλως διηγωνίσθησαν νὰ μᾶς ἀποδείξωσιν ὅτι δὲν εἶχομεν τὴν ἀπαιτουμένην ἱκανότητα ὅπως διαχειρισθῶμεν ἐδαφικὴν ἔκτασιν μείζονα ἐκείνης τὴν ὁποίαν διαχειρίζομεθα ἤδη, ἔνεκα τῆς ἀφαιρεγγυότητος εἰς τὴν ὁποίαν διατελοῦμεν.

Τὴν ἐν ἐντελείᾳ ὀργάνωσιν τῶν στρατιωτικῶν καὶ ναυτικῶν ἡμῶν δυνάμεων θεωρεῖ ἐπείγουσαν καὶ ἀπαραίτητον. Τὸ ζήτημα τοῦ στρατοῦ, εἶπεν, εἶναι ζήτημα οἰκονομικόν.

Ἄν δὲ θέλωμεν νὰ ὀργανώσωμεν στρατὸν, ὀφείλομεν νὰ λάβωμεν ὑπ' ὄψιν, ὅτι θὰ δαπανήσωμεν πρὸς πολὺ ἀνώτερα ἐκείνων, τὰ ὁποῖα εἶναι σήμερον ἀναγεγραμμένα εἰς τὸν προϋπολογισμὸν καὶ θὰ φθάσωμεν εἰς τὴν ἀύξησιν ταύτην, θέτοντες τὴν χεῖραν ἐπὶ δαπανῶν, αἱ ὁποῖαι διαγράφονται ἐκ τοῦ προϋπολογισμοῦ θὰ συσπειρώσονται ἐναντίον ἡμῶν στοιχεῖά τινα συνειδησιμὰ νὰ φωνάζουν ὅταν διατρα-

χθῶσιν ἐκ τῶν ἔξω τῶν νὰ ζῶσιν εἰς βάρους τοῦ δημοσίου. Διὰ νὰ φθάσωμεν εἰς δαπάνας ἐπαρκεῖς ὑπὲρ τοῦ στρατοῦ, θ' ἀναγκασθῶμεν ἴσως νὰ θιξῶμεν καὶ δαπάνας, αἱ ὁποῖαι αὐταὶ καθ' ἑαυτὰς ἴσως εἶναι σεβασταὶ, ἀλλ' εἰς τὰς ὁποίας δὲν δυνάμεθα νὰ προβαῖνωμεν ἐν τῇ σημερινῇ ἀπολύτῳ ἀνάγκῃ τῆς ἀναπτύξεως τῶν στρατιωτικῶν καὶ ναυτικῶν ἡμῶν δυνάμεων.

Ἐρωτηθεὶς ἐὰν θεωρεῖ εὐκολὸν τὴν ἐφαρμογὴν τοιοῦτου προγράμματος ὑφ' ἑνὸς κόμματος, ἀπήντησεν ὡς ἑξῆς.

Τὴν θεωρῶ δυσχερεστάτην. Γνωρίζω δ' ὅτι πολλοὶ πολιτευταὶ εἶναι δυνατὸν νὰ συντριβῶσι προτοῦ φθάσωσιν εἰς τὸν σκοπόν, τὸν ὁποῖον διέγραψα πρὸς ὑμᾶς. Ἔχω τὴν γνώμην, ὅτι ἡ πλειονοψηφία τῶν Ἑλλήνων ἐκλογέων, ἡ τοῦλάχιστον οἱ ἐπιδρωντες ἐπὶ τῆς γνώμης αὐτῶν, κἂν ἄλλο εἶναι σήμερον διατεθειμένοι ἢ ν' ἀποδεχθῶντι νέα βάρη, νέας θυσίας καὶ ἀποκοπὴν παροχῶν, ὅπως αὐξήσωμεν τὰς στρατιωτικὰς δυνάμεις τῆς γῶρας, ἀναλόγως πρὸς τὴν ἀποστολὴν αὐτῶν κατὰ τὴν στιγμὴν ταύτην. Ἐξ ἄλλου φρονῶ, ὅτι ἡ στιγμὴ τῆς ἀπολύτου ἀληθείας ἐπῆλθεν, οὐδ' εἶναι τίμιον σήμερον διὰ πολιτευτὴν, σεβόμενον ἑαυτὸν, νὰ ζητῆ, κρύπτων τὴν ἀλήθειαν ν' ἀναρριγηθῆ μέχρι τῆς ἐξουσίας. Τὸ κατ' ἐμὲ οὐδεμίαν αἰσθάνομαι διάθεσιν νὰ φθάσω μέχρι τῆς ἐξουσίας, διὰ νὰ μεταβληθῶ εἰς μηχανὴν παύσεων, διορισμῶν καὶ μεταθέσεων.

Περὶ δὲ τῆς δράσεως τῆς Ἀνωτάτης Ἀρχῆς εἶπε τὰ ἀκόλουθα.

Ὡς εἶπον, θεωρῶ δύσκολον τὴν ἐπικράτησιν αὐτῶν, δὲν δυσκολεύομαι δὲ νὰ παραδεχθῶ, ὅτι ὁ ἀνακηρύττων ταύτας καὶ σκεπτόμενος νὰ τὰς ἐφαρμοσῆ μικρὰν ἔχει ἐλπίδα καὶ νὰ ἔλθῃ εἰς τὴν ἀρχὴν ἢ τοῦλάχιστον νὰ διατηρηθῆ ἐπ' αὐτῆς. Ἄλλ' ἐλπίζω τέλος πάντων ὅτι ἡ κοινὴ γνώμη, πρωτοστατούντων τῶν ὑγιῶν στοιχείων τοῦ τόπου, θ' ἀνανήψῃ καὶ θὰ ἔλθῃ πρὸς τὸν τόπον τὸ πολιτικὸν σύστημα τὸ κυβερνῶν αὐτὸν. Ἐλπίζω εἰς τὴν ἀγῆδιαν ἐκ τῆς σημερινῆς καταστάσεως καὶ εἰς τὴν φυσικὴν αὐτῆς συνεπειάν, τὴν ἀντίδρασιν. Ἐπιθυμῶ δ' ὅτι καὶ ἐν τῇ μὴ ἐπαρκείᾳ αὐτῆς ὑπο-

στηρίξει ὑπὸ τῆς ἀνωτάτης ἀρχῆς τῆς πολιτείας, διορῶ τὸν κίνδυνον τοῦ ναυαγίου αὐτῶν. Φυσικὰ, ἐὰν θέλωμεν νὰ ἰδῶμεν τὰς ἀρχὰς ταύτας πραγματοποιέας, ἀνάγκη νὰ ἰδῶμεν αὐτὰς ἐκασφαλιζομένας ὑπὸ τοῦ Στέμματος, ἀνεξαρτήτως πολιτικῶν μεταβολῶν.

Αἰ γινώμαι αὐταὶ τοῦ κ. Θεοτόκη τὰς ὁπίας μετὰ τῆς χαρακτηριζούσης αὐτὸν φιλαληθείας ἐξέφρασε, ζωηρὰν παρήγαγον ἐντύπωσιν ἐν τε τῇ πρωτεύουσῃ καὶ ἐνταῦθα, τὸ δὲ «Ἄσπευ» κρινὼν αὐτὰς ἐπάγεται τὰ ἑξῆς.

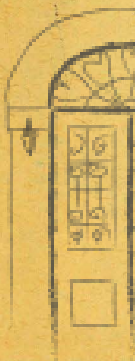
«Ἡ ἐντύπωσις ἐκ τῆς μετὰ τοῦ κ. Θεοτόκη ὁμιλίας τῆς δημοσιευθείσης ὑπὸ τοῦ «Ἄσπεως» ὑπῆρξε γενικῶς αὕτη: ὅτι ὁ ἐκ Κερκύρας πολιτευτὴς δὲν εἶναι φιλαρχὸς τις ἐπιζητῶν τὴν ἐξουσίαν, τοῦναντίον δὲ μᾶλλον φαίνεται ἀποστέργων τὰς βαρυτάτας αὐτῆς εὐθύνας καὶ μὴ ἀποδεχόμενος αὐτὰς εἰμὴ ὑπὸ τὸν ὄρον τῆς ἐξυγιάνσεως τοῦ δημοσίου βίου, τῆς ἐφαρμογῆς ἑνὸς προγράμματος ἐπιβολῆς ἀνωτέρας τῆς συνήθους μικροπολιτικῆς, τῆς ἀναλήψεως ἠθικῶν τιῶν ὑποχρεώσεων.»

ΤΟ ΕΠΙΣΚΟΠΙΚΟΝ ΖΗΤΗΜΑ

Δὲν δυνάμεθα νὰ ἐννοήσωμεν ποῦ στηριζόμενοι οἱ συντάκται τῆς «Ἐρημ. τῶν Εἰδήσεων» ὑποστηρίζουσι δι' ἀλλεπκλήλων ἄρθρων τὴν εἰς τὸν Ἀρχιεπισκοπικὸν τῆς Κερκύρας θρόνον ἀνάρρησιν τοῦ νῦν ἐφημερίου τῆς Ἐκκλησίας τῆς ἐν Λονδίῳ Ἑλληνικῆς κοινότητος κ. Ἀντωνίου Παράσχῃ.

Δὲν ἀρνούμεθα τὴν ἱκανότητα καὶ τὰς τόσας ἀρετὰς αἰτινες περικουμοῦσι τὸν διαπρεπῆ κληρικὸν ὑπὲρ οὗ ἡ συνάδελφος τόσον ἐκθύμως συνηγορεῖ, ἀλλὰ δὲν ἐννοοῦμεν διατί, ἐνῶ μεταξὺ τῶν Κερκυραίων ἱερέων ὑπάρχουσιν οἱ δυνάμενοι νὰ τιμήσωσι τὸ Ἀρχιεπισκοπικὸν ἀξίωμα, ζητεῖται ὁ διορισμὸς Ἀρχιερέως μὴ Κερκυραίου.

Εἶναι ἀποδεδειγμένον ὅτι ἅπαντες οἱ μέχρι τοῦδε ἔξοι οἱ χρηματίσαντες Ἀρχιεπίσκοποι Κερκύρας ἀπέτυχον. Μὴ γνωρίζοντες τὴν κατάστασιν εἰς ἣν τὰ Ἐκκλησιαστικὰ τῆς Κερκύρας πράγματα εὐρίσκονται, ἐπέβησαν εἰς τὰς συμβουλὰς

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΤΗΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ
ΑΛΣ4Υ1Φ5.0045

μιον ἐφιλοδώρησεν αὐτῷ τριαύτην περι-
γαμνην, χωρὶς ν' ἀναμείνη νὰ πλέξωσι
τὸν πανηγυρικὸν τῶν Ἡρακλείων αὐτοῦ
ἀθλων οἱ ἀγαθοὶ κάτοικοι τῆς κώμης
Σκριπεροῦ οἱ ἐπὶ μακρὸν διάστημα χρό-
νου ἀφθόνως δρέψαντες τοὺς ἀγλαοὺς
καρπούς τῆς ἐπιστήμης του.

Ἡμεῖς δὲν ἀκολουθοῦμεν τὴν τακτι-
κὴν αὐτοῦ μισήσαντες ἐξ ἀπαλῶν δυνάμεων
τὴν περιαιτολογία. Ἐὰν ἐκεῖνος ἔλαβε
ἐν τῇ ἀγροτικῇ του καλύβῃ ἀνατροφήν,
ἐξέχουσαν ὥστε νὰ διακρίνη ἀπταιστώως
τοὺς προδίτας τῶν τριόδων, τοῦτο μαρ-
τυρεῖ ἐξέχουσαν ἰκανότητα, ἡμεῖς ὅμως
πατροπαράδοτον ἔχοντες ἀξίωμα τὸ
«Ma di color non raggioniam ma guarda e
passa» ἀφίνωμεν τὴν κοινωνίαν ἐνῶ βιοῦ-
μεν νὰ κρίνη ὁπότερος ἡμῶν στερεῖται
τῆς κοινοτέρας ἀνατροφῆς. ἡμεῖς, οἵτινες
δι' εὐγενοῦς τρόπου ἀπλῶς ἐξιστορήτα-
μεν τὰ πραγματικὰ γεγονότα ἡ εἰ κ. Τζι-
λιμπάρης ὅστις ὅσονδήποτε ἔξοχον μόρ-
φωσιν καὶ ἂν ἔλαβεν ἐν τῷ Ἑθνικῷ Πα-
νεπιστημίῳ δὲν ἀπεμακρύνθη ὅμως, ὡς
δεικνύει, παντάπασι τῆς γυῖν ἀληθῶς
ἀγροτικῆς διαπλάσεως ἢς ἔτυχε ἐν τῇ
καλύβῃ του ἐν Σκριπερῷ.

Προτὸς δὲ θέσω τέμνα εἰς τὰς ὀλίγας
ταύτας γραμμὰς μου θεωρῶ ἀναγκαῖον,
φίλε κ. Συντάκτα, νὰ σᾶς καταστήσω
γνωστὸν ὅτι ὁ γηραιὸς Ἴατρος κ. Ν.
Μάρκης τὴν στιγμὴν ταύτην ταξιδεῖται
ἀνά τὴν Γερμανίαν καὶ τὴν Ἰταλίαν πα-
ρὰ τῷ Colci. Πιστεύω ὅτι δὲν θὰ βραδύ-
νη νὰ ἐπινακάμψῃ ὅπως δῆποτε ὅμως
θὰ εἶνε ἐνταῦθα τὸν Δεκέμβριον ὅτε ἡ
ποινικὴ δικαιοσύνη θὰ πετάξῃ τὴν θρα-
σύτητα τοῦ ὕβριστοῦ.

Ἐν Κερκύρᾳ τὴν 3 Νοεμβρίου 1896
Διαπιστοῦμαι μετὰ τῆς ἰδιαζούσης
ὑπολήψεώς μου πρὸς ὑμᾶς
Ὅλωσ ὑμέτερος
Δ. ΒΕΛΙΑΝΙΤΗΣ
Δικηγόρος.

Κύριε συντάκτα τῆς Ἐφημερίδος «Λαός»
Στερούμενος τῶν μέσων ὅπως δεῖξω τὰ
ὑφ' ὧν ἐμφοροῦμαι αἰσθημάτων εὐγνωμοσύ-
νης πρὸς τὸν εὐεργετοῦντά με θὰ μὲ ὑπο-
χρεώσητε καταχωροῦντες ἐν τῇ ἡμετέρᾳ ἀ-
ξιότητι Ἐφημερίδι τὰς ἐξῆς ὀλίγας λέξεις.
« Ἡ σύζυγός μου, πρὸ μηνῶν πολλῶν
παθοῦσα τὴν υγείαν καὶ μὴ δυναμένη νὰ
νοσηλεύηται κατ' οἶκον προσέδραμεν εἰς τὸ
ἐνταῦθα Νοσοκομεῖον, ὅπερ ὁμολογουμένως
ἀπὸ τινος χρόνου πάσαν ἄλλην ὀνομασίαν
δύναται νὰ ἔχη ἢ τὴν τοῦ Νοσοκομείου τὴν
ὑπενθυμίζουσαν κατάστημα ἀγαθοεργόν.

Ἐν τῷ καταστήματι ἐκεῖνῳ δύο ἑπαρου-
σιάσθησαν ἱατροὶ ὁ κ. Παστέλης καὶ ὁ κ.
Νικῶδημος, οἵτινες ἀφ' οὗ δῆθεν πολλὰ ὠ-
μίλησαν εἰς γλώσσαν ξένην ἀπεφάσισαν ὅτι
ἡ ἀσθενὴς οὐδεμίαν ἐλπίδα ἰάσεως παρεῖχε
καὶ ὅτι μόνον πρὸς χάριν θὰ ἐκράτουν αὐ-
τὴν ἐπὶ τινὰς ἡμέρας. Ἡ ἀσθενὴς αὕτη διέ-
μεινεν ἐκεῖ δύο μῆνας ὀλοκλήρους καὶ πράγ-
ματι καθ' ἡμέραν ἐδεινοῦτο ἢ κατάστασις,
ὥστε ἐγὼ ὁμολόγησα ὡς ἀληθῆ τὴν καὶ
μετὰ Χριστὸν ἐμφάνισιν προφητῶν, μὴ ἐν-
νοῶν ὅμως νὰ ἀφήσω αὐτὴν νὰ ἀποθῆνῃ

μακρὰν ἐμοῦ καὶ τῆς μητρὸς τῆς καὶ
μετὰ τὴν συμβουλήν τῶν ἀνω ἱατροχειρουργῶν
παρέλαβον αὐτὴν ὅτε κατὰ τύχην δι-
ερχόμενος τοῦ Φαρμακείου κ. Ζαβιτσιάνου
θεῖα ἐμπνεύσει εἰσῆλθον ἐν αὐτῷ καὶ κατὰ-
τύχην εὗρον ἐκεῖ τὸν ἱατρὸν κ. Βόγγολην
Τεμπονέραν ὅστις ἐπισταμένως ἐξετάσας τὴν
ἀσθενὴ ὁμολόγησεν ὅτι ἐπρόκειτο περὶ νό-
σου σοβαρᾶς ἀλλ' ὅτι ἡ ἐπιστήμη δὲν ἐ-
ξήντησεν εἰσέτι τὰ μέσα αὐτῆς, καὶ πράγ-
ματι διωρίσας αὐτὴν θεραπείαν ἄλλην ἢ τὴν
ὑπὸ τῶν τοῦ Νοσοκομείου ἱατρῶν κατῶρ-
θωσεν μεγάλως ἐπὶ τὸ κρεῖττον νὰ μετα-
βάλλῃ τὴν κατάστασιν ἐκεῖνης ἥτις κατὰ
τοὺς Παστέλλη καὶ Νικῶδημονόλλιγας μόνον
εἰσέτι ὄρας θὰ ἠδύνατο νὰ ζῆσῃ, καὶ σῆ-
μερον ἤτοι μετὰ τριακονθήμερον θεραπείαν
αὕτη εἶναι ἐντελῶς καλὰ καὶ ἐργάζεται.

Μετὰ τοῦ προσήκοντος σεβασμοῦ καὶ τῶν
θερμοτέρων εὐχαριστήσεων.

Διαμένω ὅλωσ ὑμέτερος.
ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΠΑΝΤΕΛΙΟΣ
ἀπὸ χωρίον Πέλεκα

Ἀνέκδοτα

Λέγουσιν, ὅτι ὁ Βίκτωρ Οὐγγῶ, ὅτε ἐζημο-
σίευσεν τοὺς Ἀθλοῦς, ἀνυπομονῶν νὰ μάθῃ
εἰδήσεις περὶ τοῦ συγγράματός του, ἀπέστει-
λεν εἰς τὸν ἐκδότην του, ὀλίγας ἡμέρας με-
τὰ τὴν πρὸς πώλησιν ἀποστολήν, τηλεγρα-
φικὴν ἐπιστολήν περιλαμβάνουσαν τοῦτο: «;
εἰς ἣν ὁ ἐκδότης ἀπήντησεν πάραυτα δι' ἐ-
τέρας καὶ διὰ τοῦ αὐτοῦ ὕφους «!»

Δύο κουάκεροι τῆς Ἀγγλίας ἀπεχωρίσθη-
σαν, ἀφ' οὗ πρότερον ὑπεσχέθησαν εἰς ἀλλή-
λους τακτικὴν ἀλληλογραφίαν. Ὁ εἰς ἐκ
τῶν δύο ἀνυπομονῶν νὰ μάθῃ εἰδήσεις πε-
ρὶ τοῦ συντρόφου του, ἀλλὰ πιστὸς εἰς τὸ ἀ-
ξίωμα τοῦ οἰκονομῆν τὰς λέξεις, ἀποστέλει
εἰς τὸν ἄλλον ἐν ὠραίον φύλλον χάρτου, ἀφ'
οὗ ἔχει χαραῖξαι τὸ ἀπλοῦν τοῦτο σημεῖον «;»
ὁ δεῦτερος ἔννοεῖ θαυμασίως, ὅτι τὸ ἐρωτι-
ματικὸν τοῦτο σημεῖον τοῦ φίλου του σημαί-
νῃ « τί νέα; » καὶ, ἵνα ἱκανοποιήσῃ τὴν πε-
ριέργειαν τοῦ ἀνταποκριτοῦ του, τῷ ἀποστέλ-
λει διὰ τοῦ ἐπιστρέφοντος ταχυδρομείου ἐν
ἐπίσης ὠραίον φύλλον χάρτου λευκόν, ἀφ'
οὗ ἐσημείωσε « Ο. »

Ἐμπορὸς τις μεταβὰς εἰς Νεάπολιν τῆς
Ἰταλίας δι' ἐμπορικὰς του ὑποθέσεις, μεγάλως
ἠπόρει ἀκούων τὸν ὑπηρετὴν τοῦ Ξενο-
δοχείου νὰ ὀνομάξῃ αὐτὸν Ἐξοχώτατο ἢ Ἐξο-
χώτῳ. Ἀπολέσας τὴν ὑπομονὴν παρατηρεῖ
εἰς τούτον ὅτι δὲν εἶναι Ἐμπορὸς, ἀλλ' ἀπ-
λοῦς ἔμπορος καὶ οὐδὲν δικαίωμα εἶχεν εἰς
τίτλον τοιοῦτον. Μὴ χανεσάμ' ἀπεκρίθη ὁ ὑ-
πηρετὴς, ἐδῶ εἰς τὴν Νεάπολιν προσαγορευ-
όμεν μετὰ τὸν τίτλον τοῦ Ἐξοχωτάτου
καὶ κάθε κατεργάρη!

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ

ΚΑΘΕΚΛΟΠΟΡΓΙΑΣ & ΨΗΚΤΡΩΝ

ΑΔΕΛΦ. ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΟΥ

Ἐν τῷ γνωστῷ τούτῳ Καταστήματι
διευθυνομένῳ παρὰ τῶν Κ. Κ. Ἀδελι-
φῶν Βασιλειάδῃ πωλοῦνται καθέκλαι παν-
τὸς εἶδους διὰ οἰκίας καὶ καφενεῖα, ἐπίσης
πολυθρόνες διὰ κουρεῖα καὶ διάφορα κα-
θίσματα πολυτελείας ἀμιλλώμενα καὶ
αὐτῶν τῶν εὐρωπαϊκῶν.

Ἐπίσης κατασκευάζονται ψήκτραι
(Βούρτσες) πρὸς χρῆσιν πατωμάτων.

Διὰ πᾶσαν πληροφορίαν τὸ ζυλεμπο-
ρεῖον τοῦτο κεῖται εἰς τὴν ὁδὸν Κωνσταν-
τίνου πρὸς τὸ κάτω μέρος τῆς κλίμακος
τῆς Μητροπόλεως. (4)

Οἱ θέλοντες νὰ δημοσιεύσουν
εἰς τὸν «Λαόν» δικαστικὰς ἀ-
ποφάσεις ἢ ἄλλα σχετικά θὰ
εὕρωσι μεγίστην ἐκπτώσιν εἰς
τὴν πληρωμὴν.

ΚΟΝΙΑΚ—ΚΟΝΙΑΚ

Γνήσιον, ἐκ μοσχάτων σταφυλῶν, ἀμι-
γῆς ξένων οὐσιῶν, εὐγεστον καὶ τωνατικόν,
ἐξόχως ἀνώτερον ὄλων τῶν γνωστῶν Κονιάκ,
εἶναι τὸ νεωστὶ εἰς τὴν ἀγοράν μας εἰσαχθὲν

ΚΟΝΙΑΚ ΧΑΛΚΙΔΟΣ
ΑΔΕΛΦΩΝ ΔΕΔΙΤΖΗ καὶ Σ.α.ς.

Μία ἀπλή δοκιμὴ πείθει καὶ τὸν ἀπαι-
τητικώτερον περὶ τῆς ὑπεροχῆς τοῦ Κονιάκ
τούτου, ὅπερ Βασιλεὺς τῶν Κονιάκ δικαίως
δύναται νὰ κληθῆ.

Ἀποθήκη, εἰς τὰ ζυθοπωλεῖα Ἀθανασί-
ου Μπάμπη (πρόφην Ἀλέξη) καὶ Στυλιανοῦ
Ῥιζικάρη.

Τιμὴ ἐκάστης φιάλης Δραχ. 3. 50.
(24)

Πᾶσα ἀπόδειξις τοῦ ἡμετέρου
Τυπογραφείου θεωρεῖται ἄκυρος
ἂν δὲν φέρῃ τὴν σφραγίδα «Τυ-
πογραφεῖον Κωνσταντίνου καὶ Ἰωάννου
Βασιλειῶν καὶ Ἰωάννου Νικητοῦ
Κεντρικὴ Βιβλιοθήκη
Μουσεῖο Λεωφύριου

ΤΥΠ. «ΚΑΕΙΩ»